

ಇದನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪಡೆದ ಮಹಾಪುರುಷರು ಸ್ವಾಮಿ ವಿರುದ್ಧಾನಂದಜಿ ಅವರು.

ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಧವಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜ್

ಸ್ವಾಮಿ ವಿರುದ್ಧಾನಂದರಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಧವಾನಂದಜಿ ಅವರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು. ಚಿಕ್ಕ ಪಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶೀವ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವಿಗೆ ರರಣಾದರು. ಆ ಸಾಧು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: “ಈ ಮಗು ಈಗ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಹುಕಾಲ ಬಾಳಿ ಬದುಕುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಧಾರಣ ಶಿರುವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿ.” ಸಾಧು ಎನ ಮಾತು ಮುಂದೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸತ್ಯವಾದುದನ್ನು ನೋಡು ತ್ತೇವೆ.

ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಧವಾನಂದಜಿ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ - ಈ ಎರಡೂ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರವಾಹಗಳ ಸುಮಧುರ ಮಿಲನವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಮಾನವ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರಾರ್ಪಣೆ - ಇವೇ ಅವರ ಜೀವನದ ಗುರಿಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಧವಾನಂದಜಿ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು.

ಮಾಯಾವತಿಯ ಅದ್ವೈತ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಹುಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕಥಾಮೃತವನ್ನು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತರಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಧವಾನಂದರು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಂಗರಾಚಾರ್ಯರು ಬರೆದಿರುವ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅನೇಕ ಪಂಡಿತರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಂಗಾಳಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸೇವಾದರ್ಶವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಧವಾನಂದಜಿ ಅವರು ಅನೇಕ ಜನಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸುಮಾರು ಎರಡು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಧವಾನಂದರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೇ ಅವರ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನೂರಾರು ಕಾರ್ಯಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನವಾಗಿತ್ತು.

ಸಾಧುಜೀವನ ನಡೆಸುವವರು ವೃಥಾವಾಗಿ ಸಮಯ ಹಾಳು ಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಜೀವನ ನಡೆಸ ಬೇಕೆಂದೂ ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಧವಾನಂದಜಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಅವರ ಉಪದೇಶ ಇದು: “ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ.” (ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರಸುತ್ತ

ಸ್ವಾಮಿ ಯತೀಶ್ವರಾನಂದ

ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಆಗುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆನಂದ

ಭಕ್ತನಿಗೆ ಗುರುವು ಸಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡುವನು. ಆದರೂ ಒಬ್ಬನ ಮನಸ್ಸು ಆತನಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗುರುವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಮನಸ್ಸಿನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಸಾಧನೆಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಜಪ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಸಾಧನೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಹವು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ; ನಾವು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ದೇಹವು ದೃಢವೂ ಆರೋಗ್ಯಕರವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸೂ ಕೂಡ ರಕ್ತಿಯಿಡುತ್ತಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಒಹಾಸ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದಾಗ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯತತ್ವದೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ. ಸತ್ಯವು ನಮ್ಮೊಳಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾವು ಅವ್ಯಕ್ತ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸಿಹಿಯನ್ನು ತಿಂದು ಮೂಕ ಮನುಷ್ಯನು ಅದರ ರುಚಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಾರನಷ್ಟೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಾಗೃತಿಯ ಆನಂದವೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದು. ಇದೇ ಪರೀಕ್ಷೆ - ಈ ಪರಮಾತ್ಮ ತತ್ವದ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದವಾಗೆಲ್ಲ, ನಾವು ಹೇಳಲಾಗದ ಆನಂದವನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಧ್ಯಾನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಡಚಣೆಗಳಿವೆ. ಸಂದೇಹ, ಅಸೂಯೆ, ಮಾನಸಿಕ ಚಂಚಲತೆ ಮುಂತಾದವು ಕೆಲವು ಆಡಚಣೆಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಆಡಚಣೆ. ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆಯನ್ನೂ ನಾವು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಭಗವತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲರಾಗಬೇಕು. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಬರುವಂಥದ್ದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂವೇದನೆಗಳೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಸದಾ ಜಾಗೃತರಾಗಿದ್ದು, ಈ ಬಗೆಯ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಬೇಕು.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ರುಚಿಯು ಒಡನೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಗಾಧ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಮುಡುಪಾಗಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ನಂತರ, ಅಲ್ಪಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಾವು ತೃಪ್ತರಾಗಬಾರದು. ಪರಮಗತಿಯನ್ನು ತಲುಪುವವರೆಗೆ ಜ್ವಲಂತವಾದ ಅತ್ಯಪ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಜಗನ್ಮಾತೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೂಗಿ ಕರೆದರು: “ಅಮ್ಮಾ, ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಸಾಗಿಹೋಯಿತು. ನಾನಿನ್ನೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ.” ಇದು, ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಾಗೃತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ.

(ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು: ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ಅನುಭವ)